

“El pròxim govern ha de deixar de buscar l'encaix de Catalunya amb Espanya”

Gerard Figueras (Vilanova i la Geltrú, Garraf, 1982) és president de la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC). Aquesta organització política juvenil vinculada a CiU celebra el trentè aniversari. Figueras reflexiona sobre el present i el futur nacional de Catalunya.

La JNC recollirà signatures per a la IP que reclama al Parlament que voti sobre la convocatòria d'un referèndum nacional sobre la independència?

—La JNC ja va donar suport a l'entrada de la iniciativa a la mesa del Parlament, com des del primer moment ho hem fet amb les consultes municipals i, per tant, serem una de les entitats polítiques que recollirem signatures.

—En el cas de les consultes municipals, no sempre s'ha fet campanya pel sí. Sovint s'ha fomentat només la participació. La JNC faria campanya activa pel sí en un referèndum nacional?

—La nostra posició és indubtablement el sí.

—CiU no considera prioritari el referèndum a la legislatura pròxima. Com es fan compatibles les posicions de la JNC i de CiU en aquest àmbit?

—Ha estat un militant de CDC, Alfons López Tena, que ha comandat la IP presentada al Parlament, i han estat dos representants de CiU a la mesa que han permès que el procediment vagi endavant.

—A CiU hi ha molts militants independentistes, però Artur Mas no es proclama pas independentista.

—És cert que la persona que lidera CiU i que es postula per dur el timó del país diu que no ens podem permetre el luxe de dur la gent a votar

quan no tenim la garantia que Madrid l'autoritzi, perquè això provocaria una gran frustració al país i es tancaria aquesta carpeta per massa temps. Jo entenc que primer cal que es construeixi una majoria social, institucional, mediàtica, econòmica i intel·lectual que sigui al darrere el dia que es faci la consulta nacional.

—A parer vostre, en aquests moments no hi ha una majoria social favorable a la independència?

—Ara mateix, no. Encara s'ha de construir.

—I quant de temps pot esperar Catalunya que es configuri aquesta majoria sense desil·lusionar els qui ja estan convençuts?

—L'error seria deixar que aquesta majoria social es construís sola. La JNC ha dit a Artur Mas que el canvi en el govern ha de servir per a decidir. Per tant, li demanem que recuperi econòmicament el país, el prestigi de les institucions, el bon govern, i li fem una petició explícita: que aquest govern treballi per construir aquesta majoria favorable a la independència. Per tant, al marge de gestionar ha de generar consciència nacional perquè el dia que diguem: “Ara exercim el nostre dret de decidir”, la resposta sigui sí.

—Aquest “ara” ha de ser a la propera legislatura?

—No ha de ser més enllà de deu anys. Tenim dues legislatures de coll.

—Hi ha hagut majories absolutes de CiU i ERC al Parlament i mai

no s'ha avançat. I per convocar un referèndum, aquesta entesa és imprescindible.

—Fins ara, fer un pas cap a un estat propi no havia estat una qüestió plantejada seriosament per cap de les forces polítiques amb representació parlamentària.

—ERC, sobre el paper, sí.

—Doncs no s'entén com durant set anys ha donat suport a un govern que té moltes prioritats menys aquesta.

—CiU ni tan sols sobre el paper havia proposat un estat propi com a objectiu durant tot el mandat de Jordi Pujol.

—És veritat. Durant tres dècades, CiU ha cregut en un model en què Catalunya podia sentir-se còmoda i encaixar dins l'estat espanyol. Però després de molts anys de debat estatutari per dotar-nos d'un nou instrument per fer un salt més, Madrid ens torna a dir que no, doncs és quan gent de la generació que ja no és al capdavant de la política, com Jordi Pujol mateix, ens diuen que per aquí no podem continuar, que Espanya ens ha perdut el respecte i que cal buscar una alternativa. Per tant, més que retreure a CiU i ERC que no hagin lluitat per la independència en trenta anys, hem de fer que el màxim de gent s'adoni que perquè Catalunya sigui un país de referència no podem continuar anant agafats de la mà d'una Espanya que no ens vol.

—Veieu possible una entesa entre CiU i ERC a curt termini?

—Els dirigents de totes dues formacions han estat massa temps sense voler-se entendre. Catalunya no es pot permetre ni un sol dia més que CiU i ERC no s'entenguin. Si el país vol anar endavant, s'han d'entendre.

—Les eleccions són a tocar.

—Fa set anys, ERC va triar deixar CiU fora del govern i va posar a liderar el país una persona que és de tot menys independentista. Per això seria bo que el senyor Puigcercós no s'acos-

tés a CiU si no és pel país i no pas per un càrrec, perquè el país es juga ser una comunitat autònoma desdibuixada o agafar el rumb per marxar.

—**CiU insisteix a dir que la independència no és la seva prioritat. Potser Mas també fa un discurs més sobiranista del que realment vol per mirar de captar el vot decebut d'ERC.**

—La JNC no donarà suport a algú que, en una hipotètica situació que hagi d'escollir un soci de govern, no triï ERC. Seria miop. Nosaltres treballarem perquè el projecte de CiU sigui majoritari, i si s'ha de fer un govern de coalició defensarem que sigui amb ERC, perquè ens cal un govern nacionalista clar. Però no serà un xec en blanc a ERC.

—**Parleu de CiU, que inclou UDC, una formació que en cap cas ara mateix no té interès per la independència. Unió pot ser un fre en un govern liderat per Artur Mas amb l'objectiu que la JNC reclama?**

—UDC és un partit amb més de vuitanta anys d'història, i alguns dels seus dirigents, com Carrasco i Formiguera, varen treballar indubtablement per la llibertat del país. És cert que els actuals dirigents no s'han pronunciat a favor de la independència, però tampoc no han dit mai el contrari. Unió no ha tancat mai cap porta i, per tant, la federació de CiU no ha de tenir només sentit en tant que maquinària electoral per a assolir quotes de poder, sinó per a avançar en quotes d'autogovern.

—**Duran i Lleida ha dit del dret i del revés que no és partidari de la independència.**

—El dia que hàgim de plantejar aquest salt, si Unió no hi vol ser, doncs s'hauran de decidir, però jo crec que no són cap llast.

—**Què ha de fer el pròxim govern, doncs?**

—D'entrada tenim un objectiu clar: que tots els ciutadans que treballin i visquin a Catalunya se sentin atrets pel projecte nacional, perquè, si no, s'agafaran a la pàtria espanyola. També hem de regenerar la manera de fer política. La gent està tipa de les batusses entre partits. La política de la jugada curta s'ha acabat, perquè ens ha portat a una crisi econòmica, una crisi de valors i de país.

JORDI PUJOL

—**Heu parlat d'ERC i de CiU. Però, probablement, a les eleccions també s'hi presentarà una força nova, netament independentista, Reagrupament. Quin encaix pot tenir en aquest nou projecte de país?**

—Sis mesos abans d'unes eleccions, dibuixar quina serà l'entesa entre partits per fer una consulta nacional crec que no és oportú. Amb el proper govern tindrem l'oportunitat de sortir de la crisi econòmica i tornar a donar prestigi a les institucions, i sobretot, tornar a fer una nació molt forta. Això vol dir que el pròxim govern de la Generalitat ha de deixar de buscar l'encaix de Catalunya amb Espanya. Ja no hem de tornar a fer un Estatut que aprovi el govern espanyol, sinó que hem de veure com des de la Generalitat es consciència la gent del país a fi de

“Els dirigents de CiU i d'ERC han estat massa temps sense voler-se entendre. Catalunya no s'ho pot permetre més”

tenir les majories necessàries perquè el dia que diguem que decidim lliurement sobre el nostre futur sigui un èxit.

—**Qui ha d'haver-hi darrere aquest projecte?**

—Qui ho vulgui, tota la societat és necessària i benvinguda. La cosa més important és qui hi hagi al davant, perquè si hi tenim el senyor Montilla ni tan sols es plantejarà. Estic segur que CiU hi serà. També hi ha d'haver ERC, i si el projecte de Reagrupament obté representació serà decisió d'ells ser-hi o no ser-hi. Hi ha partits que ens diuen que no són d'estricta obediència espanyola, com ICV, que s'hi podrien afegir, tot i que no tinc cap esperança que ho facin.

—**No és, però, un projecte de pacte d'unitat nacional, la vostra proposta...**

—En una situació com la d'ara, on hi ha una certa desorientació nacional, cal un govern sòlid, amb els mínims experiments polítics. Dit això, ens equivocaríem si tanquéssim portes. CiU ha de tenir les portes obertes a aquelles formacions que vulguin treballar per la nació. CiU ha de portar el govern del país, i si és imprescindible que hi hagi més gent al govern per assolir la majoria, doncs endavant, i si són a l'exterior, que CiU tampoc no renunciï al seu suport.

Gemma Aguilera